

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3321/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Гордане Цакула и Катарине Манојловић Андрић чланова већа, у извршном поступку принудне наплате судске таксе таксеног обвезника АА из ..., чији је пуномоћник Милош Бјелетић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији таксеног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 72/2021 од 02.03.2021. године, у седници одржаној 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији таксеног обвезника изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 72/2021 од 02.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија таксеног обвезника изјављена против решења Вишег суда у Неготину Гж 72/2021 од 02.03.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Мајданпеку П 16/2017 од 04.12.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је таксени обвезник (извршни дужник) да у року од 5 дана од дана пријема решења плати судску таксу за тужбу од 63.983,00 динара и казнену таксу од 50% од утврђеног износа судске таксе. Ставом другим одређено је да ће се у случају неизмирења обавезе утврђене ставом 1. изреке одредити извршење против таксеног обвезника ради наплате судске таксе за тужбу од 63.983,00 динара и казнене таксе од 50% од утврђеног износа судске таксе. Ставом трећим изреке, одређено је да ће извршење спровести јавни извршитељ, док ставом четвртим изреке да жалба не задржава извршење решења.

Решењем Вишег суда у Неготину Гж 72/2021 од 02.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба таксеног обвезника (извршног дужника) и потврђено је решење Основног суда у Мајданпеку П 16/2017 од 04.12.2020. године.

Против решења Вишег суда у Неготину Гж 72/2021 од 02.03.2021. године, таксени обвезник је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 27. и 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/15...113/17 и 54/19) ЗИО у вези са чланом 420. став 1. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд налази да ревизија није дозвољена.

Чланом 40. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 28/94...106/15 и 95/18) прописан је поступак за наплату неплаћене таксе и, између осталог, предвиђено је да се тај поступак спроводи према закону којим се уређује извршење и обезбеђење (применом Закона о извршењу и обезбеђењу). Чланом 27. став 3. ЗИО прописано је да против правноснажног решења није дозвољена ревизија, нити понављање поступка.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије (члан 404. ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији таксног обвезника (извршног дужника), као изузетно дозвољеној ревизији, с обзиром на то да у овој врсти поступка, према члану 27. став 3. ЗИО ревизија није дозвољена.

С обзиром на изложено, ревизија је морала бити одбачена као недозвољена, применом члана 40. Закона о судским таксама, члана 27. и 39. ЗИО и члана 420. став 1. у вези са чланом 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић